

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v konkurznej veci úpadcu: **S. – T., s.r.o., P.**, Topoľčany, IČO: X., **o schválenie konečnej správy o speňažení konkurznej podstaty a o vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu konkurznej podstaty**, na odvolanie veriteľa: **S., a. s., C.**, X. Bratislava, proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislava z 28. apríla 2009 č. k. 7K 68/03-322, takto

r o z h o d o l :

Uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 28. apríla 2009 č. k. 7K 68/03-322 **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave ako súd konkurzný napadnutým uznesením schválil konečnú správu o speňažení konkurznej podstaty a vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu konkurznej podstaty zo dňa 18. 12. 2007 (doručenú súdu 21. 12. 2007). Námietky konkurzného veriteľa S., a. s., C., Bratislava, zamietol.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že správkyňa konkurznej podstaty úpadcu JUDr. H. H. predložila dňa 21. 12. 2007 súdu konečnú správu. Konečná správa bola vyvesená na úradnej tabuli súdu dňa 25. 02. 2008. Úpadca a veritelia boli upovedomení o vyvesení konečnej správy prostredníctvom Obchodného vestníka č. 039B/2008 zo dňa 25. 02. 2008.

Proti konečnej správe dňa 10. 03. 2008 podal námietky konkurzný veriteľ S., a. s., C., Bratislava.

Správkyňa konkurznej podstaty sa listom dňa 20. 03. 2008 k námietkam konkurzného veriteľa S., a. s., Bratislava, vyjadrila.

Súd postupoval podľa ust. § 29 ods. 3 a 4 zák. č. 328/91 Zb., v znení neskorších predpisov a dňa 28. 04. 2009 na pojednávaní schválil konečnú správu tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Podľa § 29 ods. 3 zák. č. 328/91 Zb. v znení neskorších predpisov sa uznesenie o schválení konečnej správy doručuje tým účastníkom konania, ktorí podali námietky a správcovi konkurznej podstaty.

Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie veriteľ, ktorý podal námietky proti konečnej správe S., a. s., teda veriteľ oprávnený na podanie odvolania. V odvolaní poukázal, že v uznesení o schválení konečnej správy nie je uvedené, z akých dôvodov súd zamietol námietky konkurzného veriteľa. V odôvodnení rozhodnutia súd len konštatuje, že správkyňa konkurznej podstaty sa k námietkam konkurzného veriteľa vyjadrila listom zo dňa 20. 03. 2008. Máme za to, že pre absenciu týchto dôvodov je uznesenie o schválení konečnej správy nepreskúmateľné.

Odvolateľ je toho názoru, že peňažné prostriedky, ktoré je povinný do podstaty vydať súdny exekútor podľa ustanovenia § 14 ods. 1 písm. e/ ZKV, podľa ktorého „ak sa v konaní o výkon rozhodnutia alebo v exekučných konaniach prerušených podľa ustanovenia § 14 ods. 1 písm. d/ ZKV speňažil dlžníkov majetok a výťažok nebol vydaný oprávnenému, stáva sa súčasťou podstaty. Trovy týchto konaní sú pohľadávkou proti podstate.“

Krajský súd v Bratislave v rozsudku zo dňa 11. 01. 2006 č. k. 8 Cbi 6/05 rozhodol o výťažku z exekúcie vo výške 777 009,30 Sk, že pokiaľ výťažok v exekučnom konaní pred vyhlásením konkurzu nebol vydaný oprávnenému, je súčasťou konkurznej podstaty. Správkyňa konkurznej podstaty nesprávne označila v príjmovej časti konečnej správy tento výťažok ako „vymožená pohľadávka“. Z uvedeného vyplýva, že peňažné prostriedky, ktoré boli oprávneným S., a. s., v súlade s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 8 Cbi 6/05 zo dňa 11. 01. 2006, vydané správkyni konkurznej podstaty, predstavujú výťažok zo speňaženia majetku úpadcu v exekúcii po odrátaní odmeny súdneho exekútora. Navrhuje, aby odvolací súd napadnuté uznesenie krajského súdu zmenil, a to tak, že konečnú správu a vyúčtovanie odmeny správcu konkurznej podstaty JUDr. H. H., ktorú predložila súdu,

neschvaľuje, resp. uznesenie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Na odvolanie veriteľa sa písomne vyjadrila správkyňa konkurznej podstaty úpadcu. Poukázala, že výťažok z exekúcie vo výške 777 009,30 Sk fakticky do konkurznej podstaty vydaný nebol, pretože v rozpore s konkurzným právom bol vydaný inej osobe, a to oprávnenému z exekúcie, a tým sa táto čiastka stala pohľadávkou úpadcu (správcu konkurznej podstaty) voči osobe, ktorej bola vydaná, t. j. S., a. s., titulom vydania bezdôvodného obohatenia. Správca túto sumu vymohol mimosúdne ako pohľadávkou z bezdôvodného obohatenia a vymožená pohľadávkou sa tak stala príjmom do podstaty. Navrhuje, aby odvolací súd napadnuté uznesenie potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (10 ods. 2 O. s. p.) prejednal vec bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a podľa § 221 ods. 1 písm. f/ a h/ ods. 2 O. s. p. napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

V prvom rade odvolací súd poukazuje, že obsahom základného práva účastníka na súdnu ochranu patrí právo každého na to, aby sa v jeho veci rozhodovalo podľa relevantnej právnej normy, ktorá má základ v platnom právnom poriadku Slovenskej republiky, alebo v takých medzinárodných zmluvách, ktoré Slovenská republika ratifikovala a boli vyhlásené spôsobom, ktorý ustanovuje zákon. Súčasne má každý právo na to, aby sa v jeho veci vykonal výklad dotknutej právnej normy, ktorý je v súlade s ústavou, čo je základným predpokladom pre ústavne konformnú aplikáciu tejto právnej normy na zistený skutkový stav veci. Objektívny postup orgánu verejnej moci sa musí prejavovať nielen vo využití všetkých dostupných a pritom legálnych zdrojov zisťovania skutkového základu na rozhodnutie, ale aj v tom, že takéto rozhodnutie obsahuje (musí obsahovať) aj odôvodnenie, ktoré preukázateľne vychádza z týchto objektívnych postupov a ich uplatnenia v súlade s procesnými predpismi.

Odvolací súd tak musel pri prejednaní odvolania posúdiť, či súd prvého stupňa vyššie uvedené východiská skutočne rešpektoval minimálne v takej miere, ktorá by bola akceptovateľná a udržateľná.

Zistil, že tomu tak nebolo, a to z viacerých dôvodov. V prvom rade, v napadnutom uznesení súdu prvého stupňa absentuje to, čo vlastne mal súd na pojednávani o konečnej správy a vyúčtovania prejednať (29 ods. 4 ZKV). Veriteľ, ktorý námietky proti konečnej

správe a vyúčtovaniu podal, tieto námietky aj zdôvodnil hmotným právom. Aký výklad hmotného práva súd v odôvodnení rozhodnutia, vzťahujúcim sa k veriteľovým námietkam vykonal, úplne absentuje, je nepoznaný a tým niet, čo preskúmať.

Neuniklo pozornosti odvolacieho súdu, že veriteľ S., a. s., sa z prejednávania o nej podaných námietkach ospravedlnila, čo je však už notoriitou v konaniach, kde je účastníkom bez ohľadu na štádium konkurzného konania, vrátane odvolania. Vyvodenie zodpovednosti na základe vykonanej analýzy za posledné roky však prislúcha iným orgánom, oddeleným od moci súdnej. Ani takéto praktiky by nemali viesť však súdy k zjednodušovaniu odôvodnenia prejednávanej veci, keď počítajú s tým, že už v konaní nemajú sporovú stranu len preto, že sa z prejednávania veci ospravedlní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto napadnuté uznesenie podľa § 221 ods. 1 a 2 O. s. p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 30. júna 2009

**JUDr. Štefan Š a t k a, v. r.
predseda senátu**

Za správnosť rozhodnutia: M.